

ROZRZUCONY (12) *part praet pass pf*

rozrzucony (12), [**rozrucony**].

Oba o jasne.

sg m N rozrzucony (5). ◇ [*f N rozrucon(a).*] ◇ *n N rozruconé* (2); *-é* (1), *-(e)* (1). ◇ *pl N subst rozrucon(e)* (4). ◇ *G rozruconych* (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: rozrzucony od czego (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. błędnie zam. rozrzucony; poza tym XVII w. s.v. rozrzuć.

1. *Rzucony, rozniesiony w różne strony; disiectus Mącz, Calep; dissipatus, disturbatus Mącz; dispersus, sparsus Calep* (8) : Iezuf ze ńromem zbiérál ńwé odzienie tzo było rozrzuconé *OpecŻyw* [127]v; *Mącz* 469c; *Calep* 330b, 995a.

Wyrażenie: »i tam i sam rozrzucony« (2): *Res sparsae et vagae disiectae, Rzeczy rońprofzone y tám y ńám rozrucone. Mącz* 162b.

Przen (1) : *Przyńńedł koniec ná lud moy ńfráelńki: [...] Wiele ich pomrze: ná wńńelkim mieyńcu bęńdzie rozrzuć[o]ne milczen[ie] [proicietur silentium]. Leop Am* 8/3.

a. *O rozbitych okręćach* (2) : *Dissipata classis, Ná morski [lege: Namorski] obós rozrucony. Mącz* 396a; *bo Gálery y Okręćy [...] práwle też w ty czáńy ná Morzu Czarnym potonęły/ y od wńńtrow rozrucone. StryjKron* 657.

2. *Zniszczony, zburzony, rozwalony; destructus PolAnt; deiectus Vulg; disiectus JanStat* (4) : *Niech wylewáią oczy náńńe ńzy/ [...] ńżeńmy opuńńcili ziemię/ yńz rozrucone ńą przybyćki náńńe. Leop Ier* 9/19; *BibRadz Ier* 50/15; *Gńńie mogę tu ńey [winnicy] záńzkodzę: A bęńdzie rozrucony/ ńey ńłot z káńżdey ńtrony. ArtKanc* K5v.

[*rozrucony czym: którym [ustawicznym strzelaniem] wńńętsza częńć muru rozrucona byńa StryjPoczńt* 317.]

Wyrażenie: »kopce rozrucone« (1): *á od ńnych kopców rozruconych [ab aliis vero scopulis disiectis JanStat* 422] y zńáków którychkolwiek gráńicznych ńkáżonych y popńówánych/ po dwánańńcie grońzy ma záńpláćić. *SarnStat* 471.

Synonimy: 1. rozmiotany, rozproszony; 2. popsowany, skażony.

Cf ROZRZUCIĆ